

IV 52a

Vamos rapaces
collede os fouciños
que xa ven o amo
inchando os fuciños.

E a tía Sabela rebeteando
e cos ollos lostregando
fai coa cabeza mil moecas
e coa cara cen caretas.

(...)

Os segadores de Camba
cando baixamos prá Ulla
e levámoslos fouciños
con moi pouca carabuña.

En canto non ven o amo
empezamos de segar
botamos a mao á pedra
e empezamos de afiar.

Laralala...

- E despois sigue o verso outra vez

Cando o amo nos vixila
bulimos coma pra nos
salenolas augas malas
pola cruz dos pantalóns.

- Pero é mellor lelo por aquí.

Cando chaman pra xantar
facemos que non oímos
pra que pensen que bulimos
e nos deixen descansar.

Rapaza se te enamoras
namora a un segador
que para olvidarse de penas
non hai cousa mellor.

(...)

Na provincia de Lamejo
untamento de Cirela
vive Policarpio Toca
e súa muller Sabela.

Estos teñen unha filla
de moi boas condicións
solo que lle gustan muito
os que gastan pantalóns.

A rapaza que se chama
María Toca Corbada
ten un mozo molangueiro
deses de pata cerrada.

Un día o trusmán do mozo
dixolle á linda María
que quería ir velo cuarto
donde a rapaza durmía.

María que non parece
(...)

Vinde rapaces á foliada ...

- Como se cantaba?

Vinde rapaces á foliada
que esta é unha boa

...

**Outra versión do mesmo informante en:
MPG_SchSa_0231_007_en_A_Estrada_VI_1_437**

Os segadores

Comparsa para el Carnaval de Merza – 1917

Alternativas.- Cantar dos segadores.

Letra e música de Ramón Sueiro Ramos.

Versión escrita, transcripción literal no Cancioneiro popular Galego.

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

Vamos rapaces
colled'os fouciños
que xa está o amo
inchand'os fuciños

ya tía Xabela rebeteando
he cos ollos lostregando
fay coa cabeza mil muecas
he coa cara cen caretas

pois tía Xabela non se enfade
que esto apenas pouco vale
imoslle d'ar unha bolta os fouciños
e poñémonos a segar

os Segadores de Camba
cando baixamos pra Ulla
levámonos os fouciños
con muy pouca carabuña

cando estamos na seitura
he queremos descansar
botamos a mau a pedr
e empezamos d'afiar

Cand'o amo nos vixila
bulimos coma pra nos
sálenos a auga a madas
pola cruz dos pantalós

pero so amo se marcha
e deixa de reparar
botamos a mau a pedra
e empezamos d'afiar

canto chaman pra xantar
facemos que non oímos
pra que pensen que bulimos
e nos deixen descansar

a tarde cando volvernós
cos cadrís engruñadiños

en canto non chega o amo
afiamos nos fouciños

e logo aparece o amo
falando con un amigo
entón arriba rapaces
queiben o noso castigo

chega o amo enfadado
apurando a traballar
botamos a mau a pedra
e empezamos d'afiar

o patrón vaise enfadando
porque pouco lle facemos
pero non se da de conta
do pouco que lle comemos

mais a culpa ten'abella
porqu'ela non bay segar
botamos a mau a pedra
e empezamos d'afiar

así botamos seis días
na casa da tía Xabela
arrastrados de traballo
sin ganar unha cadela

sábado pedimos contas
porque criamos marchar
e o patrón facendo o tonto
tamen se pux'o afiar

marchamos a unha taberna
para dormir e cenar
e o outro día amañan
non oubo con que pagar

logo o amo trouxo a cuenta
do que había que lle dar
botamos a mau a pedra
e empezamos d'afiar

o amo que comprendeu
o encanto da nosa arte
dixonos adiós rapaces
ir coa música a outra parte